

Kovács Péter grafikája

TÁBOR ÁDÁM

Böhme álma

Két – pozitív és negatív töltésű – tűzforrásból született messze valahol valami nagy világ. Lett belőle aztán egy még hatalmasabb. Valahol mindez egy más galaktikában.

Itt, nálunk is van egy kisebb poláris tűzpont-energiaforrás. Ebből – párosával – férfi és női alakok születnek. Jók – de sem ők, sem maga a forrás nem elég erősek már ahhoz, hogy ne legyen lassú entrópiára ítélve ez a világ. Még a másik galaxisében talán reménykedhetünk.

Csintalan gyerekek keresztülengednek a mi itteni, földi ős-elektrodánkon valamit. Ez azonnal tízszeresére erősödik, felcsap, sárkányos lángszörnyeteggé alakul át, rohamosan nőve-terjeszkedve, mindent felfalva elpusztítani készül a mi erőtlén, de amúgy jó világunkat, férfi-női alakjainkat.

Ez a gonosz, de hatalmas energia még leszakadó lángcseppjeiben is rendkívül veszedelmes. Egyik cseppje egy szőnyegnyi területen konok mohósággal tör felénk; ha érintkezünk, elpusztít. Izgalmas játszadozással – el-elugrálva a közeléből – terelgethetjük ugyan, bár ezt sem szabadna, annyira veszélyes. A terelgetés során a tűzpacni véletlenül a földi poláris ős-tűzerómű közelébe kerül: mohó agresszivitásával átfut mindkét pólusán – és abban a pillanatban pontnyi fénnel felizzva megtisztul: negatív, démoni ereje megszűnik, pozitív fénylő energiává változik. És ettől a fénytől új erőre kap a világ.